

**Chương 465: Thảm Hoạ Cổng (17) - Những
Đứa Con Của Hoàng Tộc**
(Số từ: 3884)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:21 PM 17/06/2023

Harriet trở lại với vẻ mặt rạng rỡ hơn nhiều.

Chỉ cần nhìn vào khuôn mặt của cô ấy, rõ ràng là cuộc trò chuyện của cô ấy đã diễn ra tốt đẹp.

"Chúng ta có thể ở lại vài ngày."

"Không, không sao đâu. Sẽ có rắc rối nếu biết tin em đã quay lại. Tốt hơn là chúng ta nên rời đi nhanh chóng."

Mặc dù chi tiết cuộc trò chuyện của họ không được biết, nhưng rõ ràng là Công tước và Gia tộc ông đã hiểu Harriet.

Số phận của Công quốc Saint-Owan là không chắc chắn. Hơn nữa, họ đã thất bại trong việc bảo vệ tất cả các thành phố ngoại trừ thủ đô.

Sẽ ổn thôi nếu chỉ có người dân thành phố này di chuyển?

Arnaka đã là một thành phố hoàn chỉnh, và không chắc liệu họ có thể chịu trách nhiệm hoàn toàn về cuộc sống của những người này ở Edina hay không.

Tuy nhiên, nếu họ có thể di cư đến Edina, họ có thể tránh được cơn thịnh nộ cuối cùng của loài người.

"Một giải pháp khả thi có thể là chuyển tất cả người của Arnaka đến Edina."

Nghe tôi nói, mắt Harriet mở to.

"Điều đó có thể không?"

"Vấn đề là hiện tại không có biện pháp, nhưng chỉ cần chúng ta tìm được biện pháp, liền có thể làm."

Nếu có cổng dịch chuyển, có thể di chuyển trên diện rộng, nhưng hiện tại, sử dụng cổng dịch chuyển là không thể.

Chuyển động vật lý cũng là không thể. Dù Công tước có là pháp sư tài giỏi đến đâu, ông ta cũng

không thể dẫn toàn bộ dân số của Công quốc Saint-Owan, nằm ở phía tây bắc của lục địa, đến Cảng Mokna ở cực nam.

[Dịch chuyển tức thời] toàn bộ dân số rõ ràng là không thể, vì vậy điều đó là không cần thiết.

"Không có gì có khả năng xảy ra với Arnaka ngay lập tức. Chúng ta hãy suy nghĩ về một giải pháp theo thời gian."

"...Được rồi."

Đối phó với cuộc khủng hoảng cổng đã là một vấn đề cấp bách. Do đó, khó có khả năng có bất cứ điều gì xảy ra với Công quốc Saint-Owan hoặc Công tước trong thời gian chờ đợi.

Sau khi giải quyết xong cuộc khủng hoảng ở cổng, di chuyển người dân của Công quốc Saint-Owan đến Edina.

Tôi có thể phần nào cảm thấy bóng tối cuối cùng trên khuôn mặt Harriet biến mất sau lời nói của tôi.

Sau một thời gian dài đoàn tụ với Gia tộc và trò chuyện vui vẻ, cũng như ý nghĩ rằng mình có thể cứu người dân Arnaka, Harriet dường như hăng hái hơn trước.

Sau khi trở lại Edina, vẻ mặt của Harriet tươi sáng hơn rất nhiều.

"Sau khi cuộc khủng hoảng cánh cổng kết thúc, chúng ta không thể tạo ra một cánh cổng kết nối trực tiếp Arnaka và Quần đảo Edina bằng cách cải thiện cổng dọc hơn nữa sao?"

"Sẽ thật tuyệt nếu chúng ta có thể... Không, em có thể làm được."

"Vâng, em sẽ làm cho nó xảy ra nếu nó không thể."

Đương nhiên, vẻ ngoài tràn đầy năng lượng của cô ấy thật thú vị.

Cô ấy không hề có biểu hiện của sự chán nản hay đấu tranh, mà chỉ là cô ấy không thể hiện điều đó như những người khác mà thôi.

Năng lượng và sự sống động mới tìm thấy của Harriet cũng không thể không cải thiện tâm trạng của tôi.

Tôi đã không mong đợi nghiên cứu của Harriet về công dọc, được thực hiện theo yêu cầu của tôi, lại hữu ích theo cách này, nhưng nó có khả năng trở thành một cách để cứu quê hương của cô ấy.

Mặc dù tất cả các công dọc trên lục địa đã bị phá hủy sau sự cố, Harriet bắt đầu chuẩn bị các bản thiết kế cho một kế hoạch dự phòng.

Dĩ nhiên, công việc phải hoàn thành tăng lên, nên việc Harriet vốn đã bận rộn lại càng bận rộn hơn là điều đương nhiên. Tuy nhiên, đây cũng là vấn đề cứu người, thậm chí là cứu Gia tộc cô, vì vậy không có lý do gì để từ chối.

Đối với Harriet, việc xem xét vấn đề này một cách nghiêm túc là điều đương nhiên, vì nó có thể làm giảm bớt cảm giác tội lỗi và tự trách mà cô đã che giấu trong suốt hai năm.

Harriet có nhiệm vụ riêng của cô ấy phải làm, và việc tôi tiếp tục công việc của mình là điều đương nhiên.

Khoảng một tháng đã trôi qua kể từ chuyến thăm Arnaka của tôi.

Việc giải quyết hoàn toàn sự cố Cổng chắc chắn sẽ bị trì hoãn.

Cổng dịch chuyển không chỉ phun ra những con quái vật mạnh hơn riêng lẻ, mà khả năng phòng thủ của chúng cũng ngày càng mạnh hơn, khiến việc tiếp cận việc phá hủy từng cổng ngày càng phải thận trọng.

Eleris nói rằng bây giờ cô ấy không thể phá hủy Cổng dịch chuyển một mình và việc quân đội Đế quốc do Saviolin Tana chỉ huy gặp khó khăn ngày càng tăng trong việc phá hủy Cổng dịch chuyển là điều đương nhiên.

Khi số lượng Cổng dịch chuyển giảm đi, tốc độ hủy diệt của những Cổng còn lại chậm lại và vô số thương vong xảy ra.

Mặc dù kết thúc có vẻ gần, nhưng trên thực tế, nó đang ngày càng xa. Ngoài sự cố Cổng, lần lượt, các sự cố khác bắt đầu xảy ra.

"Đại nhân, nghe nói Công chúa sắp bị xử tử."

"..."

Và tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đối mặt với sự kiện tất yếu sẽ đến vào một ngày nào đó.

"Tại sao?"

Bertus đã không đáp ứng yêu cầu của đám đông cho đến nay. Đó là lý do tại sao tôi nghĩ anh ấy có đủ ý chí để bảo vệ Charlotte.

"Có thể là do lần tôi lộ diện ở Thủ đô Hoàng gia không?"

Nếu sự bùng nổ của sự lo lắng của đám đông khiến chúng ta không thể làm ngơ trước những

đòi hỏi của họ nữa thì tôi xin chịu trách nhiệm về sự việc này.

Trước lời nói của tôi, Antirianus cười gượng gạo.

"Tuy không thể nói không phải nguyên nhân, nhưng quan trọng là bọn họ không thể từ chối yêu cầu của các quốc gia kế vị và Ngũ Đại Thần Giáo."

"..."

"Họ muốn ổn định tình hình chính trị bằng cách sử dụng Công chúa như một vật tế thần."

Yêu cầu của các quốc gia kế thừa và áp lực của Ngũ đại Thần giáo đã đến bên cạnh đế chế vốn đã không ổn định.

Các quốc gia kế thừa là những thành phần quan trọng nhất của Đế chế, và Ngũ đại Thần giáo là những nhóm vũ trang hùng mạnh, ngay cả khi sự ủng hộ của họ từ quần chúng đã suy yếu. Đế chế không thể bỏ qua họ.

Sự cố Cánh cổng vẫn chưa kết thúc, nhưng họ đã hành động như thể nó đã kết thúc.

Ngũ đại Thần giáo muốn chuyển hướng những mũi tên đổ lỗi cho Công chúa và xoa dịu lòng căm thù đối với chính họ, trong khi các quốc gia kế vị muốn loại bỏ yếu tố bất ổn của Công chúa và tái khẳng định lòng trung thành của họ với Đế chế đang sụp đổ.

Vì vậy, họ không còn lựa chọn nào khác ngoài đồng ý.

“Vì vậy, Hoàng đế Bertus đã quyết định xử tử Công chúa vào trưa Chủ nhật, ba tuần kể từ bây giờ, tại Grand Plaza của Thủ đô Hoàng gia.”

"..."

Có phải cuối cùng Bertus phải lựa chọn giữa Đế chế và Charlotte?

Nhưng Antirianus vẫn mỉm cười.

"Và thêm vào đó, người ta đã quyết định rằng Chúa tể ma cà rồng và Sarkegaar cũng sẽ bị xử tử cùng nhau."

"..Cái gì?"

"Đó là những gì tôi biết."

KHÔNG.

Nếu việc hành quyết Charlotte là hợp lý thì tại sao hai người đó cũng bị hành quyết?

Có phải Bertus đã quên lời cảnh báo của tôi trong hai năm qua?

Lucynil và Sarkegaar, họ không biết rằng nếu họ gây rối với cả hai, tôi sẽ trở thành kẻ thù của họ sao?

Antirianus vẫn cười khúc khích, như thể ông ta thấy tình huống này khá thú vị.

Vì vẻ mặt vui vẻ khó chịu đó, tôi nhận ra ý nghĩa của tình huống xấu hổ và khó chịu này.

—Ba tuần.

Đó là một thời gian khá dài.

Có lẽ thậm chí quá lỏng lẻo và nhàn nhã.

Bertus sẽ biết rằng tôi đã xuất hiện ở Thủ đô Hoàng gia cách đây không lâu.

Như vậy, anh ấy sẽ cảm nhận được rằng tôi đang quan sát Thủ đô Hoàng gia từ đâu đó.

Anh ta không chỉ định giết Charlotte.

Anh ta cũng đang theo đuổi Lucynil và Sarkegaar.

Thực tế đó đã nói lên rất nhiều điều.

Anh ta tiến hành vụ hành quyết với một sự chậm trễ hào phóng, không vội vàng chút nào.

Cho phép đủ thời gian để tin tức lan truyền.

“Tôi sẽ đưa cho cậu cả hai, chỉ cần đưa Charlotte đi.”

Điều đó có nghĩa là tôi nên xuất hiện ở đó và đưa ba người họ đi bằng cách nào đó.

Đám đông muốn Charlotte bị phán xét bằng cách nào đó, vì vậy họ không thể bí mật trao cô ấy cho tôi, và ngay cả khi họ cố gắng, Đế quốc cũng không biết tôi đang ở đâu.

Vì vậy, vào thời điểm họ cố gắng phán xét Charlotte một cách công khai, Ma vương sẽ cướp cô ấy đi.

Đó sẽ là một cái cớ tốt cho Đế quốc.

Họ đã cố gắng đáp ứng các yêu cầu, nhưng họ có thể làm gì trước sự xuất hiện của Ma vương?

Cuối cùng, Bertus không còn có thể bảo vệ Charlotte.

Vì vậy, trả lại hai thuộc hạ của mình, anh ta dàn dựng tình huống này để yêu cầu tôi đưa Charlotte đi luôn.

“Thật là... Thật là một phương pháp khéo léo và ngoạn mục...”

Anh ấy thể hiện sự tin tưởng của mình vào tôi theo cách như vậy mà không biết tôi đang ở đâu.

Nó khá ấn tượng.

Có phải sự tiết lộ vô tình của tôi ở Thủ đô Hoàng gia cuối cùng đã giúp tôi thu hồi không chỉ Charlotte mà còn cả Sarkegaar và Lucynil?

—Ba tuần sau, vào một buổi trưa Chủ nhật.

Dù không có thỏa thuận nhưng một vụ bắt cóc được dàn dựng phải diễn ra.

Tại thời điểm này, có một điều Reinhardt không biết.

“Ba tuần sau, vào Chủ nhật, em gái ạ.”

“ ... ”

Charlotte gật đầu với vẻ mặt ủ rũ, ngồi bơ phờ trên giường.

Không phải Bertus không thể chịu đựng được.

Bản thân Charlotte muốn nó.

Sự tồn tại của cô ấy là một gánh nặng cho nhân loại và Đế quốc, vì vậy nếu cuộc sống vô giá trị của cô ấy có thể mang lại sự nhẹ nhõm dù là nhỏ nhất cho người khác, thì cô ấy muốn làm điều đó.

Nếu họ buộc cô ấy phải sống sót, Đế chế sẽ sụp đổ.

Không chỉ các quốc gia hậu chiến và Ngũ đại Thần giáo yêu cầu điều đó, mà chính Charlotte cũng yêu cầu xử tử cô, dẫn đến tình trạng này.

Bertus, tất nhiên, từ chối.

Anh ấy nói điều đó là không thể.

Rằng một điều như vậy sẽ không bao giờ xảy ra.

Lần đầu tiên sau một thời gian dài, Charlotte yêu cầu anh trai giết mình.

Để giết cô ấy và kéo dài tuổi thọ của Đế chế dù chỉ một chút. Vì bản thân sự tồn tại của cô ấy là chất xúc tác cho sự chia rẽ, cô ấy nghĩ mình nên làm gì đó, ngay cả khi điều đó có nghĩa là chết.

Và vì cô ấy là nguyên nhân của tất cả những điều này, giống như Ellen, cô ấy không thể trực tiếp chiến đấu, nên cô ấy phải làm một việc như thế này.

Vì chính sự tồn tại của cô ấy đã khiến Đế chế bị chia rẽ, thay vào đó chết đi chẳng phải tốt hơn sao?

Từ bỏ.

Bỏ cuộc.

Hối tiếc.

Đến mức căm ghét bản thân hơn tất cả, Charlotte không còn chút ràng buộc nào với cuộc sống của mình.

Bertus đã không đưa ra quyết định này vì kiệt sức trước yêu cầu của đám đông, Đế chế và Ngũ Đại Thần Giáo.

Anh ta nghĩ rằng nếu cô ấy không bị xử tử, cô ấy có thể sẽ tự sát trong Cung điện mùa xuân.

Vì vậy, đây là cách duy nhất anh ấy có thể nghĩ ra bằng cách nào đó.

Bertus không nói gì với Charlotte.

Về việc Reinhardt xuất hiện ở Thủ đô Hoàng gia.

Về việc Reinhardt đang theo dõi từ một nơi nào đó ở Thủ đô Hoàng gia.

Về việc anh vẫn cố gắng bảo vệ mọi người.

Anh không nói với cô về những điều như vậy.

Anh ấy không nói ra vì anh ấy biết rằng những lời như vậy sẽ chỉ khiến Charlotte thêm ghê tởm bản thân.

Đó là lý do tại sao đây là quyết định đơn phương của Bertus.

Charlotte chỉ biết rằng mình sẽ bị thiêu sống tại quảng trường trung tâm trong ba tuần nữa.

Đó là lý do tại sao anh ấy không nói rằng ai đó có thể đến.

Charlotte không biết ai sẽ bị treo cổ với mình.

Anh không nói gì về điều đó. Bởi vì Charlotte sẽ không bao giờ cho phép điều đó xảy ra với mình.

Cô sẽ nghĩ điều đó là không thể tha thứ và sẽ thất cổ tự tử nếu anh ta nói Reinhardt sẽ đến cứu cô.

Sẽ không sao nếu Reinhardt không xuất hiện vào thời điểm đã hẹn sau ba tuần.

Bertus sẽ cứu Charlotte, ngay cả khi điều đó có nghĩa là dàn dựng vở kịch một người.

Cô ấy không thể quay lại Thủ đô Hoàng gia được nữa, nhưng anh ấy sẽ giúp cô ấy có thể sống yên tĩnh ở một nơi nào đó.

Anh ấy không biết làm thế nào để khiến một người em gái đã từ bỏ cuộc sống sống sót bằng mọi cách.

Tất cả những gì anh ta có thể làm không phải là khiến Charlotte khẳng định sự sống và sống, mà là ngăn cô ấy chết.

Đó là tất cả.

Chỉ Reinhardt mới có thể khiến Charlotte sống sót.

Vì vậy, Bertus đã nói chuyện với Reinhardt vô hình.

Làm ơn.

Cầu xin anh ấy để cho Charlotte sống thêm.

Anh biết hỏi như vậy là vô liêm sỉ, nhưng anh cầu xin anh tha thứ cho Charlotte.

Anh ta có thể không thể tha thứ cho anh, nhưng ít nhất hãy tha thứ cho Charlotte.

Trên thực tế, nó không khác gì Hoàng đế cầu xin Ma vương.

Vì Đế chế không thể bảo vệ Charlotte, Ma vương sẽ bảo vệ cô ấy.

"Em gái."

"....."

Charlotte cho rằng mình không đáng được tha thứ nên nếu biết kế hoạch của anh, rất có thể cô sẽ từ chối.

Vì vậy, anh không có ý định kể cho Charlotte nghe câu chuyện này.

Bertus đến gần Charlotte đang im lặng và kéo một chiếc ghế ngồi xuống.

Charlotte, người đã mất niềm tin vào Ma vương và luôn tự giấu cợt bản thân vì nhiều bi kịch đã xảy ra, đã không thể thoát ra khỏi nó.

Vì cô không thể chấp nhận bản thân nhận được sự tha thứ và bảo vệ của Reinhardt ở một nơi an toàn.

Bertus lặng lẽ nhìn chăm chăm vào người em gái của mình, người đã trở thành một con quỷ. Đôi mắt đỏ của Charlotte nhìn lại anh.

Nếu Reinhardt mang Charlotte đi, nếu Reinhardt thực sự xuất hiện, thì sau này Charlotte sẽ được Ma Vương bảo hộ.

Bởi vì Bertus không thể bảo vệ Charlotte.

Ma Vương sẽ không nói cho anh biết anh ta đang ở đâu, anh cũng không thể tìm ra.

Vì vậy, lần cuối cùng Bertus gặp Charlotte sẽ là trong ba tuần này.

Họ ghét nhau đến mức muốn giết nhau. Và họ đã thực sự cố gắng giết nhau bao nhiêu lần?

Anh không biết nó đã trở nên như thế này từ bao giờ.

Nhưng đến một lúc nào đó, khi Bertus nhìn Charlotte, người đã trở nên quá yếu ớt để được coi là một đối thủ, suy nghĩ của anh bắt đầu thay đổi.

Một đối thủ không đáng phải đối mặt.

Từ một đối thủ bị đánh bại.

Khi sự hiểu lầm về Ma vương không được giải quyết, họ bị coi như những cặp anh em đáng thương bị Reinhardt lợi dụng từ đầu đến cuối.

Và bây giờ, ngay cả việc kiểm soát bản thân cũng trở nên bất khả thi.

Thế giới của họ đã trở nên như thế này là vì họ, và họ bị chôn vùi trong lời nguyền mà họ đã gieo lên chính Ma Vương, khiến họ không còn gì ngoài cảm giác tội lỗi, tự trách móc và ghê tởm bản thân.

Vị Hoàng đế trước đó đã qua đời, và Bertus đã kế vị ông ta.

Kể từ đó, Bertus muốn bảo vệ Charlotte bằng mọi giá.

Kể từ thời điểm mọi người trên thế giới ghét Charlotte, Bertus đã cố gắng hết sức để bảo vệ cô.

Mặc cho đám đông và nhiều đại thần đổ ra nghi ngờ rằng Charlotte có liên quan đến Ma vương, Bertus phớt lờ mọi lời nói của họ.

Bằng cách nào đó, anh muốn người em gái khôn khổ của mình sống sót.

Và bây giờ, Bertus đã giao nhiệm vụ mà anh ta không thể làm cho Ma Vương.

Bertus nhìn vào đôi mắt đỏ hoe của Charlotte khi cô buồn bã nhìn anh.

Đây là kết thúc.

Bởi vì nó là kết thúc.

"Em gái..."

"..."

“Anh có thể ôm em chứ?”

Nghe những lời của Bertus, đôi mắt của Charlotte mở to ngạc nhiên.

Nhìn thấy dấu vết của cảm xúc trở lại trong đôi mắt vô hồn của cô ấy sau một thời gian dài, Bertus nở một nụ cười cay đắng.

Giống như Reinhardt.

Trong khoảng thời gian khủng khiếp này, Charlotte chứng kiến anh trai cố gắng bảo vệ cô, dù rất ghét cô.

Chỉ sau khi mọi thứ đã bị phá hủy.

Chỉ sau khi mọi thứ đã bị hủy hoại bởi bàn tay của chính họ.

Tình anh em không tồn tại và không thể tồn tại là lẽ tự nhiên giữa hai người.

Charlotte không biết điều gì sắp xảy ra bây giờ.

Đó là lý do tại sao, ngay cả khi Bertus nói rằng đó là mong muốn của anh ấy, cô ấy nghĩ rằng anh ấy làm điều này vì anh ấy cảm thấy hối hận vì đã quyết định giết cô.

Charlotte chọn cái chết cho mình.

Cảm thấy có lỗi.

Nhìn Bertus nói những lời tội lỗi như vậy, Charlotte do dự và chậm rãi di chuyển.

Cô ấy sắp chết.

Charlotte do dự một lúc rồi từ từ nghiêng người về phía Bertus.

Bertus kéo cái đầu nhỏ nhắn yếu ớt của Charlotte vào ngực mình và ôm lấy cô.

Đây là lần đầu tiên họ làm điều này.

Cô ấy luôn nhỏ bé thế này sao?

Khi Bertus ôm em gái mình lần đầu tiên, anh đã nghĩ như vậy.

"Em phải đi... đến một nơi thật tốt..."

"..."

Nếu anh ấy nói điều gì đó cụ thể, cô em gái thông minh của anh, mặc dù yếu ớt, có thể nhận ra anh ấy đang nói về điều gì, vì vậy Bertus chỉ có thể nói đến vậy.

Đó là lý do tại sao Charlotte bắt đầu khóc từng chút một, được ôm trong vòng tay của Bertus.

Một địa điểm tốt.

Là một nơi như vậy được phép cho cô?

Ngay cả khi cô chết, cô sẽ phải rơi vào hố lửa của địa ngục vì đã gây ra một sự cố như vậy trên thế giới.

Ngay cả khi chết, cô có thể đi đến một nơi tốt?

Nghĩ rằng mình không thể đi được, Charlotte khẽ khóc trong vòng tay của anh trai.

"..."

Khi Reinhardt đến.

Và nếu anh ta mang Charlotte đi.

Sống với Ma vương ít nhất sẽ tốt hơn sống trong Cung điện của mùa xuân này.

Nhận được sự tha thứ của Reinhardt, cảm giác tội lỗi và đau đớn sẽ vẫn còn, nhưng sẽ có một cuộc sống tốt hơn là bị giam cầm trong căn phòng tối tăm, không làm gì như bây giờ.

Những tù đang cạn kiệt sẽ dần dần tăng lên, và cô sẽ tìm được việc gì đó để làm.

Bằng cách này, Charlotte sẽ có một cuộc sống tốt hơn bây giờ, khuất tầm nhìn.

Reinhardt có thể làm những gì anh không thể.

Kể từ khi trở thành Hoàng đế, Bertus phải chịu trách nhiệm về những gì mình đã làm.

Khi Charlotte không thể trở thành Hoàng hậu, cô ấy sẽ sống dưới sự bảo vệ của Ma vương mà không phải chịu bất kỳ trách nhiệm nào.

Do đó, Reinhardt phải đến.

Bertus tin rằng anh ấy sẽ đến chắc chắn.

Sau vô số sự cố do không tin tưởng anh ta khi anh ta cần nó nhất, Bertus giờ đã tin tưởng vào Reinhardt.

Anh biết đó là một điều khủng khiếp.

Anh biết mình đang đặt Reinhardt dưới một áp lực khủng khiếp.

Nhưng không còn cách nào khác.

Bertus không thể nghĩ ra điều gì khác ngoài sự lựa chọn này.

"Thực xin lỗi... Thực xin lỗi, em gái..."

Trong lời xin lỗi của Bertus, trong cái ôm đầu tiên đó, Charlotte, người tin rằng cái chết chứ không phải sống sót, đang chờ đợi cô, đã cúi đầu xuống.

"KHÔNG..."

Charlotte cố gắng nói với giọng khàn khàn.

"Tôi... tôi mới là người xin lỗi..."

Cô ấy có thể nói nhiều như vậy.

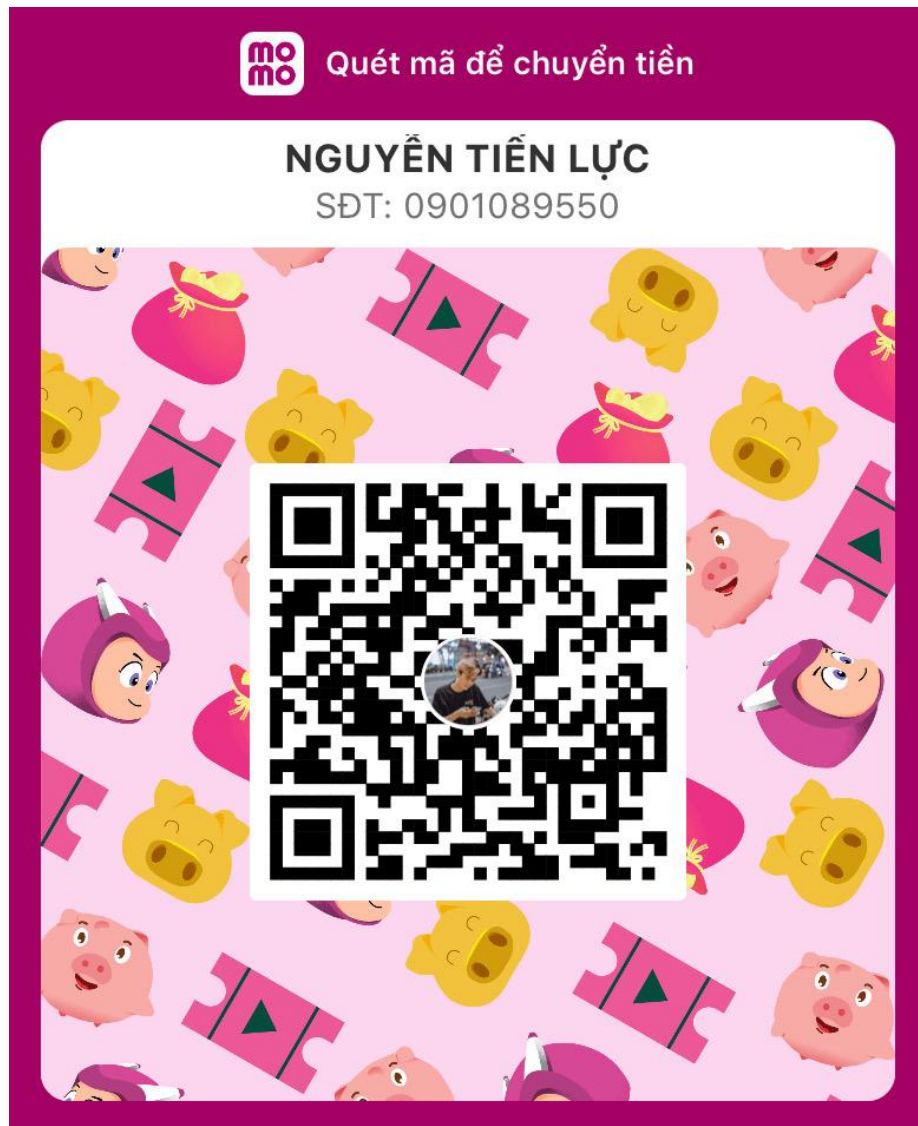
"Cảm ơn... thực sự, thực sự... cho tất cả mọi thứ cho đến bây giờ."

Và, không chỉ dựa vào vòng tay mà còn di chuyển cánh tay yếu ớt của mình, cô ấy ôm chặt lấy anh trai mình.

Cô ấy có thể làm điều đó.

(Lưu ý: Tôi để tên chương này trùng với tên chương 375 vì ta có thể thấy cảm xúc trái ngược nhau giữa 2 chương này.)

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading